

"117 stemmer, fremmed og nært, om drømme og visioner", Forlaget Epigraf 2012.

Uddrag fra forlæggerens korrespondance til bogens bidragsydere

Mail den 12. januar 2012:

Kære venner og kolleger.

Umiddelbart skulle man jo tro at det hele er meget enkelt. Hvis det grafiske forarbejde er lavet i forvejen, ja, så kan det jo næsten laves pr. mail.

Men sådan foregår det ikke i Indien - og slet ikke hos min indiske trykker i Rajasthan, i byen Jodhpur. Det er altid vildt kaotisk. For bogen skal sættes op helt fra starten igen.

Vi sidder sammen i trykkeriet fra morgen til aften, samtidig med at der er tre telefoner, der ringer, to andre kunder, der også skal betjenes, en trykkermaskine, der pludselig ikke vil mere - og så er der alle dem, der bare kommer forbi for at drikke chai. Det er både venner, familie og forretningsforbindelser. Det er fuldstændig umulige arbejdsvilkår - og meget charmerende. Jeg er altid dødtræt og segnefærdig, når jeg cykler hjem fra trykkeriet om aftenen og dejer omkuld i min store dobbeltseng i guesthouseet i byens gamle bydel. Jeg bor ret luksuøst med en betagende udsigt til det store fort, der ligger og knejser oppe over byen. I de tidlige morgentimer kan jeg, når jeg står oppe på taget og ser solopgangen, nogle gange se gibbonaberne svinge sig fra tag til tag. I trafikken er der både kameler og elefanter. Til gengæld er det en vittighed med byens ZOO for stort set alle dyrene render frit rundt uden for. Dog skal man lidt længere væk for at møde en tiger, men de er der. Min trykker bliver dygtigere for hvert år, men har endnu et finurligt forhold til sin computer. Han er ekspert i at få alting til at se *næsten* rigtigt ud og det er her at han er meget påhidsom og inspirerende. Til gengæld er han håbløs, hvis noget skal laves fuldstændig som forlægget lægger op til.

Han, Gajendra, er tilsyneladende fuldstændig ligeglad med hvor lang tid processen tager, og bliver hver gang aldeles forbløffet over alligevel ikke at kunne overholde den tidsfrist, som vi sammen har sat. Sådan er det hver gang. Han er meget lattermild, og når noget går galt, begynder han at le - og han ler meget. Det betyder at der altid er en skøn stemning i trykkeriet. Så at sidde i trykkeriet er som at befinde sig midt på en indisk gade, hvor liver bruser forbi i en uendelig strøm.

En tilbagevendende ordveksling imellem os lyder typisk sådan her:

-Dét ser da flot ud!

-Ja, men det var ikke blå jeg bad dig om, men GRØN!

-Neej, men det her er da meget bedre med blå.

-Men det er grøn jeg vil ha´.

-Men prøv lige at se engang den blå...

-Ja, men er stadigvæk grøn jeg vil ha´.

-Men kig lige på den blå her!

-GRØN, grøn - grøn!

Det er hver gang en stor og spændende udfordring at få en bog ud af det. Alting og ingenting kan lade sig gøre. Det tager tid, men festligt - det er det!

Denne gang er det lykkedes mig at få fat i noget meget smukt sandfarvet papir. Det glæder jeg mig til at I skal se!

Mail den 7. marts 2012:

Kære venner og kolleger.

Så er der nyt fra min indiske trykker....

Jeg ringede i går til trykkeriet. Der bragede straks voldsom Bollywood-musik ud fra telefonrøret, så jeg måtte tage røret lidt ud fra øret, hvorefter en indisk stemme sagde noget på uforståeligt inderengelsk, hvorefter der lød et klik - og så var der forbindelse til min glade indiske trykker, Gajender. Han er altid glad, men han lød for en gangs skyld brødbetyngt over at det var trukket ud med bøgerne. Han undskyldte forsinkelsen mange gange og lovede at sende bøger hurtigt.

Så hvornår de når Danmark er stadigvæk et åbent spørgsmål, men indenfor de næste 2 måneder vil jeg tro.

Til gengæld lovede han straks at sende forsiden digitalt. Det modtog jeg lidt efter - og har vedhæftet det til jer. (Det er den version af den, der er gengivet på de dobbelttrykte post). Der er flere der har ønsket at kunne lægge forsiden ud på deres hjemmeside, og det skal de være velkommen til).

I forvejen er det nogle gange en udfordring at forstå, hvad han siger. Det skyldes primært hans tjenestivrighed, for han vil gerne gøre alting så godt som muligt, og har en tendens til at love mere end han kan holde. (Til gengæld køber han altid store kager til mig, når det så alligevel ikke holder stik)... så man skal tage hans ord med et gran ørkensand for ofte indeholder de nogle forunderlige modsætninger. Som fx. da han sidste gange ville glæde mig denne udmelding:

-Nu er det hele færdigt... og jeg har lige fået noget meget flot papir til dig!

(Øh, det skulle jo helst være i den omvendte rækkefølge, hvis han også skulle nå at trykke på det selvsamme papir).

På samme måde var det med det han sagde i telefonen i går, men det kan koges ned til at det ikke varer længe inden han sender bøgerne.

Jeg kan så i det stille være godt tilfreds med at jeg tog ned til ham 8 måneder i forvejen, så det kommer nok til at passe.

Han fortalte at hele processen var blevet forhalet på grund af hvad han kaldte et "serious accident". Jeg spurgte ham ikke videre ud om, hvad han mente med det, for det dækkede nok bare over det faktum at han ikke lige havde nået at få bøgerne færdige.

Rent faktisk er han blevet sat på en specialopgave, og det vil I forstå, når I modtager bogen. For omslaget er en del anderledes end på så mange andre bøger, men det forstår I, når I får bogen i hånden! Og det kan måske være grunden til denne "forhaling".

Måske vil det mere jer at læse hans mail. Han (eller rettere hans kone - se fotos af dem begge og trykkeriet via linket nederst) havde googleoversat mailen til mig:

god morgen sir vi sender bogomslaget & postkort IMAGE.

I AM meget ked af ikke afsende dine varer rettidige

because something problemer. dine alle bøger er klar til afsendelse.

vi sende varer efter 4 til 5 dage.

Tak

Med venlig hilsen
Fru Archana
Garvit Offset

Mail den 13. maj 2012:

Da jeg syntes at det var på tide at få en melding fra min trykker, ringede jeg til ham for et par uger siden. Som altid buldrer det ud med Bollywood-musik. Han er altid meget imødekommende og jeg kan se hans store smil for mig, da vi indledningsmæssigt konverserer om tidsforskellen.

-Nå, men hvad med mine bøger?

-Ja, det går fint.

-Hvad skal det sige?

-Det er klart det hele!

-Har du ikke sendt dem endnu?

-Næsten.

-Næsten...?

Og her følger så en yderst underholdende beskrivelse af at millionbyens posthus kun accepterer 3 pakker om dagen. Jeg har været der og ved at der er to luger til udenlandske forsendelser, og selv om de er langsomme, er de heller ikke *så* langsomme. Til gengæld betrygger det mig at min trykker (Gajender, som han hedder) har fuldt styr på antallet af pakker og breve som han skal besørge for mig. Det forvisser mig i det mindste om at han ikke har glemt det.

Til gengæld beder jeg ham om at trykke pressemateriale, for jeg ved at det vil få hans interesse for sagen til at stige adskillige grader (også selv om jeg i denne omgang *ikke* skal have ham til at lave yderligere opgaver i forbindelse med "117 stemmer", for han har vist rigeligt at se til, og det tillader tiden heller ikke).

Da jeg ringer 2 uger efter har han fået sendt de første 30 forsendelser (selv om det aldrig lykkes mig at finde ud af om det drejer sig om brevforsendelserne til jer eller de store pakkeforsendelser til mig).

Straks han tager telefonen siger han stolt:

-Nu har jeg sendt 3 mere afsted. Forsendelserne er blevet adresseret, bragt til posthuset, frankeret og afsendt!

(Ja, adresseringen lavede jeg engang i vinter)

Bagefter laver han en lang pause, hvor det tydeligvis er meningen at jeg skal rose ham for initiativet, men jeg siger ikke noget, mens jeg lytter til de syngende og leende stemmer i baggrunden, fuglesangen og et kobrøl.

-Hvad med resten?

Der følger en lang stilhed med mere sang i baggrunden, fuglekvidren og noget, der minder om et kobrøl.

-Monday!

I Indien kan man godt få fornemmelsen af at det er mandag hele året. "Monday" er et land det tager lang tid at nå frem til. Men "Monday" nærmer sig langsomt!

Jeg skyder på at bøgerne er femme i løbet af juni - det er lige akkurat tidsnok til at det hele kommer til at fungere.

Jeg kan forestille mig at de enkelte forsendelser til jer vil nå hurtigere frem end de større forsendelser med oplaget til mig. Men vi får se.

Min herboende indiske ven har spurgt mig:

-Du vil da skifte til en anden trykker næste gang, vil du ikke?

Og svaret er nej. Jeg tager tilbage igen til vinter ned på flere indiske trykkeri-eventyr. Men selvfølgelig er jeg da spændt på at se de færdige bøger. De bøger som endelig ved at forlade Indien.

Mail den 27. maj 2012:

Hvor har jeg dog glædet mig til at kunne sende denne mail! De første 50 kg bøger er netop ankommet til Kastrup, hvor de er ved at blive fortoldet. Mens enkelforsendelserne stryger direkte igennem til jer (og de første er kommet), har jeg hver gang et tilbagevendende hokos-pokus som udspiller sig mellem den fortoldende/deklarerende myndighed i Kastrup og mig. De udbeder sig altid supplerende oplysninger og dokumenter, så det stadigvæk tager en rum tid, inden jeg får bøgerne i

hånden. Jeg plejer spøgende at sige, at det er hurtigere at få forsendelserne fra Jodhpur til Kastrup end det er at få dem videre-ekspederet fra Kastrup til Østerbro, **når** de først er blevet trykt. Men vi får se.